

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. An cum fundamento credibile sit, conceptionem sanctissimæ
Virginis esse immaculatam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

centiæ suæ pro seipso, & pro omnibus suis filiis, hæc gratia data & collata fuisset omnibus in momento conceptionis suæ, vi cuius consimiliter mox nati fuissent filii DEI sicut filii hominis, condens naturam erat & largiens gratiam: Natura & gratia pari ambulassent passu; sed cum privati sint gratiâ in instanti, quo deberent habere illam, & privati sint ex pœnâ peccati hominis, privatio hæc, quæ perditam notat innocentiam, est macula animæ, & id, quod nominamus maculam peccati originalis: Sufficit nasci filium Adæ, ut contrahatur ipsius deformitas & turpitudine.

Apparet
Sanctissima
Virgo con-
trahere de-
bit pecca-
tum origi-
nale.

Sufficit, dicebam ipsi, benè modò intelligo, quid sit conceptio, & quomodò hæc vel maculata vel immaculata esse possit. Verùm ex hæc regulâ universali, deducendum erit & concludendum, quod, cum sanctissima Virgo verè sit filia Adæ, viâ ordinatâ descendens ab ipso,

concepta sit sicut cæteri omnes ipsius filii, & consequenter eandem omnium aliorum incurrit miseriam & infelicitatem, quod nimirum peccati contraxerit maculam in conceptione suâ, sicut omnes alii, & hinc ampliùs non miror, si tot sanctissimi & sapientissimi viri, quales sunt Sanctus Bernardus, S. Thomas, S. Bonaventura, tantique alii hujus fuerint opinionis, cum vel maximè sit consentaneum rationi.

Eja quæso, ne sic appropere; respondit mihi, oris habitu admodum benigno, ne tam citò sententiam feras adversus Matrem admirabilem Salvatoris nostri; habes pro fundamento legem communem, verum est; sed an igitur non esse regulam tam universalem, quæ suâ careat exceptione. Examinemus paulisper accuratius causam, & certus sum te statuarum pro illa.

* * *

ARGUMENTUM.

An cum fundamento credibile sit Conceptionem Sanctissimæ Virginis esse Immaculatam.

ARTICULUS II.

Quando
Scriptura
loquitur
clare, etc.
dendum
est.

Necessariò vel in peccato vel absque peccato concepta est, adeòque Conceptionem ipsius vel maculatam vel immaculatam esse oportet: Ambo vera esse non pos-

sunt, cum sint contradictoria; necessariò una ex his propositionibus vera est, & altera falsa. Sed quænam est hæc? Consultamus Sacram Scripturam, quæ oraculum est veritatis, & neminem deci-

Quid
eiend
quan
scrip
loqui
obitu

decipere potest, cum sit purum verbum DEI. An dicit ipsa, quòd Sanctissima Virgo sit concepta in peccato? an dicit quòd sit concepta absque peccato? neutrum affirmat clarè. Si clarè diceret, quòd concepta fuerit in peccato, permillum non foret, credere, Conceptionem ipsius esse immaculatam; vel si clarè diceret, quòd sit concepta absque peccato, dubio non foret locus, quin Conceptionis ipsius fuerit immaculata. Siquidem quando scriptura declarat nobisque antiquam veritatem verbis manifestis, dubitare de illâ non licet, sed firmiter est credenda, ut non desinat a fide. Nam absque notâ hæreseos contradicere illi non est permillum.

Quid faciendum, quando scriptura loquitur obscure.

Sed quando loquitur obscure, sicut certus non sum, quid velit dicere, sic etiam non sum certus, quid debeam credere. Quis igitur me docebit, cuiusque mihi standum iudicio, ut firmiter credam, ipsam ita & non aliter esse intelligendam? procul dubio non proprio meo sensui, nec existimata illi inspirationi Spiritus Sancti, quam sequuntur hæretici seu regulam fidei suæ; siquidem quot capita, tot sententiæ; nam quilibet affirmabit, inspiratum sibi sic esse à Spiritu Sancto, & nunquam conspirabunt in unum; opus est regulâ quâdam infallibili, quâ dirigat; non autem debet esse nisi una, ut conservetur unitas ejus-

dem fidei in omnibus fidelibus; insuper & infallibilem esse oportet, ut omnes eandem fidei suæ habeant certitudinem. Jam hæc regula esse non potest, nisi Ecclesia, DEI namque solius est revelare nobis veritates Religionis; Et Ecclesiæ est nobis illas proponere in vero sensu, quo credendæ sunt nobis; sicque habemus omnes eandem fidem, quia omnes habemus eandem certitudinem veritatis.

Sed quando Ecclesia nihil pronuntiavit circa veritates, quas Scriptura Sacra nobis non satis clarè affirmat, quid faciendum, ut modo ad id, quòd credere oportet, determinem? Recurrendum ad Sanctos Patres; ideò enim misit DEUS Doctores in Ecclesiam suam, qui illius Patres sunt, quibusque divina sua communicavit lumina ad penetrandum obscuritatem divinarum Scripturarum, & interpretationem illarum dandam populis; qui si conveniant in intelligentia alicujus Sacræ Scripturæ textus, permillum non est ab ipsorum sententiâ recedere; siquidem obligati sumus virtute professionis nostræ fidei haud aliter unquam accipere vel intelligere Scripturam Sacram, nisi juxta unanimum sensum Sanctorum Patrum.

Optimè id fit, dicebam, quando omnes sunt unanimes, & quando eadem loquuntur ratione; sed sæpè non conveniunt; quivis

M a

sua

Quæ fides adhibenda sit sanctis Patribus.

Aliquis in
particulari
non est re-
gula fidei
meæ.

sua habet lumina, & quisvis suam intelligentiam, quæ non solum diversa sunt ab aliis, sed aliis quoque opposita: Cui credendum tunc mihi est, cum quilibet suam habeat auctoritatem, suasque rationes, quæ haud aspernandæ mihi videntur? an eligendus mihi ex illis unus, velut certa fidei meæ regula, & cæteri omnes condemnandi velut hæretici? Non, oportet conservare erga omnes magnam reverentiam, cum omnes sint Doctores Catholici, & aliquis in particulari non sit regula fidei nostræ. Et tunc liberum nobis est sequi vel hunc vel alterum, condemnare certem licet nullum quoad pronuntiaverit Ecclesia, quid credendum nobis sit velut articulus fidei. Jam hucusque Ecclesia non declaravit ceu articulum fidei, quod Conceptio Sanctissimæ Virginis sit Immaculata.

Ergo non est, inquiebam ipsi, nisi simplex opinio, & omnis opinio est incerta; ergo tam oppugnantes, quam propugnantes illam paræ sunt conditionis, ita ut nec melius nec peius hi sentiant quam illi. Quid inquis, respondit mihi, quod omnis opinio sit incerta? Fateor equidem dari tam incertas, ut, quando harum quæ inter se oppositæ accuratius ponderantur, tam æquales sibi invicem reperiantur, ut aliquis determinare se vix possit, quam præferat vel postponat alteri. Ve-

rùm habentur ex iis tam certæ, ut propemodum accedant ad certitudinem rerum fidei, & saltem magna esset temeritas, relinquere has & adhærere aliis, quæ in comparatione valde parum habeant credibilitatis. Et inter omnes illa de Conceptione Immaculatæ Sanctissimæ Virginis, est magis certa, propiusque attingit certitudinem infallibilem veritatum fidei nostræ, quas hisce diebus in universâ tenemus Ecclesiâ; Nonne enim videmus?

Tam attentè nostrum præsequebamur argumentum, ut non perceperimus certum quendam, cui Iolano nomen, qui absque omni strepitu appropinquaverat nobis, ut nostro daret aures discursui: Erat is vir incultus & asper, cui conveniebat cum nemine, cuique voluptas summa, certissimis contradicere veritatibus. Ultima verba Viatoris & Comitis mei, quæ tantum tribuebant certitudinis veritati, quæ Immaculatam Sanctissimæ Virginis propugnat Conceptionem, ut proximè ipsam accedere ad fidei nostræ articulos affirmaret, eundem in animo ipsius produxere effectum, quem Musica in auribus Tygridum, quæ effertur illic, ubi harmoniæ aliquis percipiunt suavitatem. Tantâ effervuit is iracundiâ, ut asperè nos interpellans, nobis diceret.

Oppono me vobis, Domini, & præscribo contra vos, Legite

Animus
cultus in
torur au-
râ verita-
sibi dispo-
cente.

Deliria
eius op-
pugnati
lan-

Immacu-
tam Co-
ceptionem
Sanctissi-
mæ Virgini-

Immaculatam Conceptionem Sanctissimæ Virginis.

sanctos primorum sæculorum Patres, date aures antiquitati, cui vestram debetis venerationem. Certum est, quòd à JESU Christo nato, usque ad annum 1330. inventuri sitis Sanctissimam Virginem conceptam esse in peccato more cætorum hominum. Sub id-temporis incepit Joannes Scotus ex rationibus & suppositionibus Chimericis eximere Sanctam Virginem à peccato originali: Sed hæc opinio commenti & temeritatis non evadit notam. Sixtus Quartus Franciscanus pari passu ambulare fecit novam Doctrinam Scoti sui cum sanctæ sedis traditione, quàm Papæ ipsum sequentes tumularunt, & inter alios Alexander Septimus. Sed & Universitates hanc Sixti Quatti contemserunt constitutionem. An præscriptiones hæc continere non possint futorem eorum, qui defendunt Conceptionem Sanctæ Virginis esse Immaculatam? Concilium Basileense præsumpsit decidere hoc punctum, illudque ceu fidei proposuit articulum, sed reprehenditur ex eo, quod fecit. Concilium Tridentinum confirmat constitutionem Sixti Quarti; sed Calvinus desumpsit exinde argumentum arguendi & inculpandi hoc Concilium in suo Antidoto. Et post hæc omnia Facultas Parisiensis eò usque dilapsa est, ut in congregatione quâdam generali Anno 1576. in Mense Februario ce-

lebratâ declaraverit, se credere, Conceptionem Beatæ Virginis esse Immaculatam, obligans omnes eos, qui in hac Facultate creati voluerint Doctores, ut pari ratione credant id ipsum; at nescio, ubi suos habuere oculos? Quantum ad me, plurima habeo ipsorum Doctrinæ apponenda.

Verum est, nos ab initio hæsisse stupore defixos, auscultantes hunc hominem, qui audacter constituebat seipsum censorem summorum Pontificum, Conciliorum, totius Facultatis Theologicæ Parisiensis, quæ totius orbis est facilè celeberrima. Quis ergò es tu? interrogat ipsum Viator noster, ita artonitus ex eò, quòd audiebat, ut dubitare videretur, an non esset potius spectrum, quàm homo, vel phantasma aliquod quòd apparuerit nobis, quòd ex inopinatò visendum se dederit, ut ita loqueretur nobis. Unde venis! quis te misit? Quo spiritu impelleris, & quænam tua est intentio, dum exspoliare contendis Sanctissimam Matrem DEI honore perfectissimæ innocentie suæ, quam fidelium pietas agnoscit & reueretur in ipsâ? Quid inde tibi affluit emolumentum, dum peccatrici ipsi affricare adniteris labem? quâ injuriâ affecit te ipsa, ut hanc velis ignominiam rependere illi? Et quantâ in ipsam exardescis indignatione, dum pertinaciter propugnas, fuisse ipsam mancipium diaboli anno 1576. in Mense Februario ce-

requam esset Mater Dei? quod fuerit objectum ipsius iræ, antequam objectum fuerit perfectissimi ipsius amoris, quo persecutus est unquam puram aliquam creaturam?

Quam indignè de Beatissimâ Virgine sentiant ipsius inimici.

Quid lueri tibi exin accrescet, si rapueris ipsi pulcherrimum & coronâ & gloriâ suâ florem? Id, quod summè amat & æstimat, est perfecta sua innocentia, & nunquam displicuisse DEO, nec momento unico; & quid commodi; affers Ecclesiæ, vel animabus in specie, quando persuaseris illis, quod peccati sordes divinam profanârunt sanctuarium; quodque infinita Sanctitas DEI noluerit præsentia suâ personali honorare novem mensibus illam, nisi postquam permiserat ipsam peccati dedecore per tempus aliquod inhonorari? cui ex hoc placere cogitas? an forsitan DEO? Num putas arrisurum ipsi contemptum Mariæ suæ, qui eò usque honoravit ipsam, ut ipsam anteponebat voluerit omnibus puris creaturis? an fortassis hominibus? num oblectari possunt videntes deprimi & vilipendi Matrem DEI, quem adorant? An fortè Angelis in cælo? num habebunt Reginam il-

Quod à situ contrahonorem. Sanctissimæ Virginis, non potest placere, nisi in inferno,

lorum cœtui, qui sunt à DEO maledicti? siquidem unico solo momento hære in peccato, est esse à DEO maledictum in hoc statu. Cui igitur placebis? an bonis animabus in terrâ? sed nil magis displicere potest illis, quàm si ver-

ba fieri audiant indignè de Virgine illâ, quàm omnes singulari prosequuntur devotione? Tandem non video, cui tua placere possint consilia, nisi, quod dicere nolo, sed ipsemet tu iudica.

Hæc Viatoris nostri verba fuerunt oleum, sed affusum igni, cum multò majus in ipso excitaverint incendium; siquidem hic homo totus apparuit accensus, voce asperâ & prostris raurâ, ut habent illi, quibus solemne est incessanter vociferari. Ego appello, inquebat, & in vestram provoco condemnationem, ubi vis in vos & contra vos fulminandam, si sustineatis, MARIAM esse immunem à peccato protoparentis nostri, siquidem hæc nova opinio est non nisi orta corruptis hisce novissimis temporibus. Quamdiu conservata est Ecclesia in puritate doctrinæ suæ, Chimærica hæc imaginatio ipsi prorsus fuit incognita, nulla prorsus fiebat mentio, quod Conceptio Virginis fuerit immaculata, sed universalis invaluit opinio, quod contraxerit peccatum originale, more cæterorum hominum.

Et ecce magnam disceptationem excitatam inter ipsos; siquidem amicus meus, quem deinceps meum appellabo Raphælem, cum aliàs de ipsius mihi non constet nomine, videns ingenium hujus hominis rabiem, & insanum desiderium desolandi magnificam hanc domum, quàm sibi met

ædific;

Coram vā-
riis tribu-
nalibus agi-
tatur causa
concernens
Conceptio-
nem San-
ctissimæ
Virginis.

ædificaverat sapientia divina, sen-
tiebat ex parte suâ accensum sibi
in animo zelum pro justissimâ
ipsius defensione. Age inquit
bat illi, deducam te ante cuncta
tribunalia & æquissima, & nulli
prosus corruptioni obnoxia, &
perdes coram omnibus, tuâque

causâ cades. Hæc tribunalia erunt
illud Sacræ Scripturæ, illud Con-
cilioem, illud summorum Pon-
tificum, illud Sanctorum Patrum,
& illud ipsius rationis: Veni &
ubivis accipe tuæ sententiam
condemnationis.

* * *

ARGUMENTUM.

*Quomodo Sacra Scriptura sufficiat fidem de Im-
maculatâ Conceptione Sanctissimæ Virginis.*

ARTICULUS III.

Conveniamus, Sacram Scri-
pturam nullibi dicere ver-
bis manifestis, nec, quod
sanctissima Virgo sit præservata, nec
quod sit maculata in Conceptione
suâ peccato originali: Omnia
namque testimonia, quæ trahi pos-
sunt è Scripturâ, non concludent
nisi per necessarias consequentias,
vel explanationem Sanctorum Do-
ctorum, qui Patres sunt Ecclesiæ.

Sustineo, inquit Jolanus, quod
Scriptura verbis sat manifestis di-
cat Sanctam Virginem Conceptam
esse in peccato originali, sicut alij
omnes filii Adæ, quando regu-
lam statuit universalem, à quâ
nullus excipitur: *In Adam omnes
moriuntur.* Ecce legem commu-
nem, quæ nullam omnino admit-
tit exceptionem: oportet ergo
Sanctam Virginem, quæ filia est
Adæ, subire hanc, sicut cæteri
omnes.

Regulæ

Non benè concludis, opponit

illi Raphaël meus: Siquidem ex
regulâ hâc universali, trahenda
est consequentia prorsus contraria:
Est lex communis, ut omnes filii
Adæ maculentur in Conceptione
suâ peccato primi parentis sui; San-
ctissima igitur Virgo sub hâc non

comprehenditur. Quare? quia
privilegium est Matris DEI, non
subjici quasi legum universalium
ulli, quæ se extendunt ad omnes
filios Adæ. Exempli gratiâ; lex
est communis, ut omnes Matres
desinant esse Virgines, quando
sunt Matres; Sanctissima Virgo
inde exempta est; nam ipsa est
Mater Virgo, quæ nihil amisit in
tegritatis suæ Virginalis; quando
peperit Filium Unigenitum DEI,
sed magis perfecit illam. Lex est
communis, ut omnes fœminæ
suos concipiant fœtus è complexu
alterius sexûs; Sanctissima Virgo
inde fuit exempla, & unicum
suum concepit Filium ex opera-
tione

universales
Scripturæ
quæ obli-
gant pecca-
tores, non
concernunt
Matrem
DEI.

1. Cor. 15.